

[Thisted Knudsen.]

forslag var, som hr. Holger Eriksen sagde, en kompakt masse. Den var simpelt hen ikke til at skyde igennem. Vi kunne stille vore ændringsforslag. Jeg respekterer ændringsforslag. Jeg ved, at de også gør deres gavn, men i den givne situation ville de ikke gøre andet end at vise, hvad de konservative og venstre ville.

Når man så går ind på selve de forslag, som kom ud af forhandlingerne efter forligsdrøftelserne, og dem, det konservative folkeparti har stillet, så vil jeg gerne stille hr. H. C. Toft et spørgsmål, som han kan besvare med et ja eller nej. Man har sagt, at disse forslag ikke standser stigninger i den faste beskatning; jeg har aldrig nogen sinde sagt, at det var tilfældet. Jeg har sagt, at forslagene fastholder de regler, som lå i den gældende lovgivning, men selvfølgelig var der mulighed for i visse kommuner at gå videre.

Efter hr. H. C. Tofts forslag kan grundskyldpromillen i København, Frederiksberg og købstæderne ikke fastsættes højere end 25; det er på grundlag af den 13. almindelige vurdering. Jeg har sagt, det er meget farligt at give købstadkommunerne et sådant loft, for dér holder vi en normal beskatning. Men jeg vil spørge hr. H. C. Toft: er sandheden ikke den, at ved dette forslag åbnede man for købstadkommunerne en sluse, der kunne føre skatten på alle boliger op til tophøjder? 25 promille af den nye vurdering er ikke småting. Hvis så hr. H. C. Toft går til sit eget forslag — det er kun ordene, som de er nedfældet om sognekommunerne — hvad siger man så dér, også på grundlag af den 13. almindelige vurdering, som fremviser meget, meget høje værdiansættelser, i mange kommuner endog med stigninger på over 100 pct.? Hvor man før havde et loft på 35 promille, foreslog vi — vi var ikke uenige — et loft på 20 promille; men 20 promille af de nye vurderingstal åbner i langt den største del af de danske sognekommuner muligheden for nye faste skatter.

Jeg vil altså spørge hr. H. C. Toft: er det ikke rigtigt, at hvis vi i dag stemte for ændringsforslagene her, så ville der også være muligheder? Jeg erkender, at der er undtagelser for landbrugsjorden; jeg erkender også, at der er det med hensyn til den amtskommunale beskatning. Men dér, hvor det batter og betyder noget — er det ikke rigtigt, at dér kunne kommunerne gå videre på samme måde, som de kan det efter de gamle bestemmelser?

H. C. Toft: Jeg beklager egentlig, at hr. Thisted Knudsen havde fået den opfattelse, at den tale, jeg havde holdt, var en tale imod hr. Thisted Knudsen. Jeg bestræbte mig — måske det mislykkedes, jeg aner det ikke — for hele tiden at sige: de tre forligspartier, for at de skulle dele ansvaret alle tre, og jeg har ikke haft til hensigt, det har ikke været min mening i særlig grad at tale til hr. Thisted Knudsen, som jeg jo på så mange måder og så tit har haft et godt samarbejde med netop om ejendomsskatterne, og jeg har jo stor forhåbning om, at vi, hvis vi skal til at drøfte dem igen om et år eller måske på et tidligere tidspunkt, kommer til at støtte hinanden i arbejdet.

Hr. Thisted Knudsen rettede nogle spørgsmål til mig om, hvordan det forholdt sig med reglerne for stigninger, og hr. Thisted Knudsen sagde, at vi havde ønsket en maksimumspromille, et loft på 25 i købstæderne. Det er rigtigt; vi ønskede ikke, at købstæderne skulle kunne komme højere op. Hverken efter det lovforslag, som regeringen havde fremsat, efter den ændring, der nu gennemføres, eller efter den gamle lov, den, der gælder endnu, var der noget loft; det har vi altid været imod, og jeg forstår ikke, at hr. Thisted Knudsen har den opfattelse, at man ved at sætte et maksimum ligefrem opfordrer købstæderne til at stile op imod denne top. Men det gør man måske i Ringsted? Dér har de jo en borgmester, som også er nærværende her i dag.